

## Loučení, loučení

*klidně*



Lou-če-ní, lou-če - ní! Což je to těž-ká  
věc, když se mu-sí ro-zlou-či-ti, když se mu-sí  
ro-zlou-či - ti s pa - nen-kou mlá - de - nec.

- 2 Když jsme se loučili, oba jsme plakali,  
|:: oba jsme si bílým šátkem :|  
očí utírali. :|
- 3 Když jsme se loučili pod zeleným dubem,  
|: vždycky jsem ti říkávala,  
že ta láska není stálá, že svoji nebudem. :|
- 4 Až já půjdu lesem, budu plakat hlasem;  
|: dám si klobouček na stranu,  
na panenku zapomenu a budu zas vesel. :|
- (4) „Až ten dub pokvete bílou ratolestí,  
|:: tenkrát budu, má panenko, :|  
smutek pro tě nésti. :|
- (5) Ponesu ho tejdén, popláču každéj den:  
|:: nikdy však nezapomenu, :|  
že jsem já rád tě měl.“ :|

## Loučení, loučení

*klidně*

*ruhig*

1

Loučení, loučení!  
Což je to těžká věc,  
když se musí rozloučiti,  
s panenkou<sup>1</sup> mládenec.

Scheiden, Scheiden!  
was ist das (für ein) schweres Ding,  
wenn sich muss trennen  
vom Jungferchen (der) Jüngling.

2

Když jsme se loučili,  
oba jsme plakali,  
oba jsme ... oči utírali  
bílým šátkem

Als wir voneinander Abschied nahmen,  
beide weinten wir,  
beide wischten wir uns (die) Augen  
mit (dem) weißen Tuch.

3

Když jsme se loučili  
pod zeleným dubem<sup>2</sup>,  
vždycky  
jsem ti říkávala<sup>3</sup>,  
že ta láska není stálá,  
že svoji nebudem(e).

Als wir voneinander Abschied nahmen,  
unter (der) grünen Eiche,  
immer (wieder)  
hab ich (=das Mädchen) dir gesagt,  
dass diese Liebe nicht ist beständig,  
dass wir einander nicht sein (=gehören)  
[werden.]

4

Až já půjdu lesem,  
budu plakat hlasem (=nahlas);  
dám si klobouček  
na stranu,  
na panenku<sup>1</sup> zapomenu  
a budu zas vesel.

Wenn ich durch den Wald gehe,  
werde ich weinen laut ('mit Stimme')  
(dann) setze ich mir (das) Hütlein  
auf (die) Seite,  
auf (das) Mädchen werde ich vergessen  
und werde wieder fröhlich (sein).

(4)

"Až ten dub<sup>2</sup> pokvete"  
bílou ratolestí<sup>4</sup>,  
tenkrát budu, má panenka<sup>1</sup>,  
smutek pro tě nésti.

Wenn diese Eiche erblühen wird  
am weißen Gezweig,  
alsdann werde ich, mein Liebchen,  
Trauer um dich tragen.

(5)

Ponesu ho tejden (=týden),  
popláču každěj (=každý)  
nikdy však nezapomenu,  
že jsem já rád tě měl.

Tragen will ich sie (eine) Woche,  
den:weinen werde ich jeglichen Tag:  
niemals aber werde ich [nicht] vergessen,  
dass ich lieb dich hatte.

<sup>1</sup> *panna* 'Jungfrau', *panenka* (*dim.*) 'Jungferchen, Puppe'; -ou INSTRUMENTAL, -u AKKUSATIV, -o VOKATIV ("Ansprechfall").

<sup>2</sup> *dub* 'Eiche': unter der Eiche Abschied zu nehmen entspricht (wohl unbewusst) einem uralten Zeremoniell, da dieser Baum in slawischer Vorzeit heiliggehalten wurde. (SG)

<sup>3</sup> *říkat* 'sagen', *říkávat* ITERATIV (unregelmäßige Wiederholung)

<sup>4</sup> *ratolest* (*fem.*) 'Spross, Zweig, junger Ast, Sommerlatte' <leto-rost

Die Eiche, wie die meisten Bäume, blüht am jungen Holz des Vorjahres, das hell glänzt.